

lidt Tab ved de nødlidende Banker. Dette berøres ikke i det foreliggende Lovforslag, men jeg vil gerne, for at man kan være klar over Regeringens Stilling, meddele, at vi agter inden ret længe at fremsætte et Lovforslag om nogen Hjælp til disse Sparere. Jeg kan ikke i Øjeblikket sige, under hvilken Form det vil ske, men Spørgsmaalet er under alvorlig Overvejelse, og vi haaber at finde en Form for Hjælpen.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie og meget hurtigt Behandling.

Maegaard: Som det vil være det høje Ting bekendt, og som det ogsaa nu er oplyst af den højtærede Handelsminister, er det Lovforslag, som her foreligger, en Ændring til den bestaaende Lov angaaende en Reorganisation af Den danske Landmandsbank. Ministeren har ret udførligt gjort Rede for Lovforslagets Hensigt og adskillige af dets Bestemmelser, og jeg skal ikke i synderlig Grad komme ind paa Enkeltheder, men allerede nu sige, at jeg er berettiget til at tilsige Handelsministeren mit Partis Støtte til hurtig og uforandret Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag.

Det er ikke lang Tid, Rigsdagen har haft dette Lovforslag til Behandling, og Landstinget faar det jo paa en ejendommeligt Tid af Døgnet, og uden at Landstingets Medlemmer har været i Stand til grundigt at sætte sig ind i, hvad der er foregaaet ved anden og tredje Behandling af Lovforslaget i det høje Folketing. Al ligevel tror jeg at turde sige, at den naturlige Interesse, som ethvert Medlem af den danske Rigsdag nærer for dette Lovforslag, har bevirket, at vi nøje har fulgt det fra det Øjeblik, det kom frem, og til denne Time, saa hver især af os ved, ikke alene hvorledes Sagen officielt er blevet behandlet i Folketinget, men ogsaa hvorledes de forskellige politiske Partier der har taget paa Sagen. Lovforslaget er, efter hvad der meddeles mig, blevet vedtaget i det høje Folketing med 73 Stemmer; 18 stemte imod og 48 Medlemmer svarede: Stemmer ikke. Der har altsaa eksisteret en vis Uoverensstemmelse mellem Folketingets Medlemmer med Hensyn til, hvorledes man skulde stille sig til Sagen, og det er for saa vidt naturligt, naar man ser paa den Maade, hvorledes de politiske Partier har taget paa den. Paa den anden Side skulde man være berettiget til at hævde, at om en for det danske Samfund saa betydelig

Sag burde en Afstemning som den — det er min Opfattelse — ikke være foregaaet i det danske Folketing, i alt Fald ikke med den Begrundelse, jeg hørte, man gav den i Folketinget. En æret Folketingsmand fremsatte den Opfattelse, at Partiet Venstre var blevet tvunget — jeg husker ikke Udtrykket — til at gaa med til Lovforslaget. Jeg indrømmer denne Udtalelses Berettigelse, men protesterer paa det bestemteste imod, hvad der ligger til Grund for den. Jeg indrømmer, at vi er tvunget, at vi i Virkeligheden meget imod vor Villie gaar med til en Lov som den, der her er Tale om, men vi erkender, at Forholdene er af en saadan Art, at vi ikke kommer udenom denne Lovgivning. Vi staar i en Tvangssituation, men vi bøjer os for den af Hensyn til det danske Samfund og giver dette Lovforslag vor Stemme. Dette gør Partiet Venstre i Landstinget ogsaa enstemmigt.

Adskillige af Partiernes Ordførere har, saa vidt jeg har kunnet forstaa ved at følge Forhandlingerne, hævdet, hver især for sig og sit Parti, at Sagen skulde behandles fuldt ud sagligt. Ikke desto mindre har en af de Ordførere, som betonedede dette, et Øjeblik derefter udtalt, at hans Parti dog ikke kunde gaa med til Lovforslaget, fordi der ikke var blevet taget Hensyn til visse Krav af personlig Art, som vedkommende Parti har stillet, eller man har sagt, at man paa Grund af den nuværende Statsministers Stilling i al Almindelighed til dette Spørgsmaal ikke kunde give Lovforslaget sin Tilslutning. Naar man det ene Øjeblik kræver en saglig Behandling og det næste anfører den Slags Argumenter for sin Afstemning, synes det, som om man i nogen Grad blander Politik og Saglighed sammen. Vi fra vor Side har altid behandlet det Forhold, vi her skal lovgive om, med den yderste Saglighed og har indbudt samtlige andre Partier til at gøre det samme. Det er ud fra denne Betragtning — saaledes ser jeg paa det —, at Regeringen har fremsat Lovforslaget, og det er ud fra denne Betragtning, det er behandlet af vort Parti, ligesom det er ud fra den Betragtning, vi giver det vor Tilslutning.

Jeg har, lige siden vi fik den bestaaende Lov, dateret 21. September 1922, haft den Opfattelse, som, saa vidt jeg forstod, en af Ordførerne i Folketinget delte, at ganske vist staar der i denne Lov, at Staten garanterer Nationalbanken for de Beløb, som Nationalbanken mener at burde forstrække Landmandsbanken med i Over-